

Federacinės žemės įstatymas,
iš dalies keičiantis 1985 m. Aukštutinės Austrijos laidojimo paslaugų įstatymą
(2024 m. Aukštutinės Austrijos laidojimo paslaugų įstatymo pakeitimas)

Aukštutinės Austrijos landtagas (Provincijos parlamentas) nutaria:

I straipsnis

1985 m. Aukštutinės Austrijos laidojimo paslaugų įstatymas, provincijos oficialusis leidinys (LGBI.) Nr. 40/1985, suformuluotas Provincijos įstatymu LGBI. Nr. 131/2021 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 1 dalies antras sakinys išdėstomas taip:

„Negyvagimiai, kaip apibrėžta akušerijos įstatymo (BGBI.) Nr. 310/1994 8 straipsnio 1 dalies 2 punkte, kaip suformuluota Federaliniame įstatyme BGBI. I Nr. 65/2022, taip pat tikrinami.“

2. 3 straipsnio 3 dalyje žodžiai „ir persileidę vaisiai“ išbraukiami.

3. 3 straipsnio 4 dalyje žodžiai „licencijuotos laidojimo paslaugų įmonės“ [vokiečių k.: konzessionierte Leichenbestattungsunternehmen] pakeičiamas žodžiais „laidojimo paslaugų teikėjai“ [Vokiečių k.: Bestattungsunternehmen].

4. 4–8 straipsniai išdėstomos taip:

„4 straipsnis

Bendrosios elgesio taisyklės

(1) Visi asmenys privalo padėti kūno tikrinančiam pareigūnui vykdyti savo oficialias pareigas, pateikdami teisingą informaciją apie visas aplinkybes, kurios yra svarbios nustatant mirties priežastį. Tai visų pirma taikoma gydytojams, kurie paskutinį kartą gydė mirusįjį.

(2) Visi asmenys privalo laikytis visų kūną tikrinančio pareigūno nurodymų, susijusių su kūno patikrinimu.

5 dalis.

Kūno perkėlimas ir draudimas keisti kūną

(1) Prieš atliekant kūno patikrinimą, kūnas gali būti perkeltas iš mirties arba aptikimo vietos į kitą kūno patikrinimui tinkamą vietą, jeigu:

1. Kūną tikrinantis pareigūnas neabejoja, kad, siekiant nustatyti mirties priežastį, nebūtina, kad kūnas liktų mirties vietoje arba aptikimo vietoje, ir sutinka, kad kūnas būtų perkeltas; arba

2. gydytojas, turintis leidimą verstis medicinos praktika arba vykdyti skubią medicinos veiklą Austrijoje, atsižvelgdamas į dabartinę medicinos mokslo būklę, nustato, kad mirtis įvyko, neabejoja, kad, siekiant nustatyti mirties priežastį, nebūtina, kad kūnas liktų mirties vietoje ar vietoje, kurioje jis buvo rastas, sutinka, kad kūnas būtų perkeltas, ir patvirtina mirtį. Raštiškas patvirtinimas turi būti nusiųstas kūną tikrinančiam pareigūnui.

(2) Kūno pakeitimai, ypač valymas, taip pat rengimas, guldymas ir įdėjimas į karstą, gali būti atliekami tik prieš atliekant kūno patikrinimą, gavus kūną tikrinančio pareigūno arba 1 dalies 2 pastraipoje nurodyto gydytojo sutikimą. Pastarasis privalo tai raštu patvirtinti kūną tikrinančiam pareigūnui.

(3) Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, kūnas turi likti nepakeistoje padėtyje, kol bus atlikti oficialūs tyrimai ar nurodymai, jei gydytojas, nustatęs, kad mirtis įvyko, išreiškia konkretų susirūpinimą, kad tai yra nenatūrali mirtis. Tai netaikoma, jei kūno padėtį reikia pakeisti dėl svarbių priežasčių.

6 dalis.

Kūno patikrinimo atlikimas

(1) Kūną tikrinantis pareigūnas atlieka įstaigos patikrinimą per 24 valandas nuo pranešimo apie mirtį gavimo.

(2) Kūną tikrinantis pareigūnas, atsižvelgdamas į dabartinę medicinos mokslo būklę, turi nustatyti, ar jo patikrinimo rezultatai atitinka giminaičių ar slaugytojų pateiktą informaciją arba gydytojų, kurie paskutinį kartą gydė mirusįjį, pateiktą informaciją, ir galiausiai, ar galima atmesti bet kokią įtarimą dėl trečiosios šalies dalyvavimo mirtyje.

7 dalis.

Priemonės, taikomos tam tikrų mirčių atveju

(1) Jei įtariama nenatūrali mirtis, kūną tikrinantis pareigūnas nedelsdamas apie tai praneša kompetentingai prokuratūrai arba kriminalinei policijai.

(2) Jei aplinkybės neatitinka 1 dalyje nurodytų aplinkybių, kūną tikrinantis pareigūnas kuo greičiau praneša institucijai apie mirtį, jeigu:

1. mirties priežastis negali būti nustatyta ir nėra pagrįstos prielaidos dėl mirties priežasties; arba

2. yra kitų aplinkybių, dėl kurių būtina atlikti oficialų kūno skrodimą (10 straipsnio 1 dalis).

(3) Mirus po užkrečiamosios ligos, apie kurią būtina pranešti, 5 straipsnio 1 dalyje nurodytas gydytojas privalo apie tai pranešti laidojimo paslaugų teikėjui ir informuoti dalyvaujančius asmenis apie pageidaujamas higienos priemones.

8 dalis.

Kūno patikrinimo sertifikatas

(1) Kūną tikrinantis pareigūnas išduoda kūno patikrinimo sertifikatą atliktam kūno patikrinimui. Iš kūno patikrinimo sertifikato turi būti aišku:

1. mirusiojo tapatybė (bent vardas ir pavardė, lytis ir gimimo data);
2. nustatyta arba numanoma mirties priežastis;
3. mirties arba kūno atradimo vieta;
4. nustatytas arba numanomas mirties momentas;
5. ar nustatyta, kad kūnas yra užkrečiamas;
6. ar ir kokios sanitarinės problemos užkerta kelią kūno perdavimui (pvz., dėl ligos rizikos).

(2) 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais kūno patikrinimo sertifikatas negali būti išduodamas tol, kol teismas arba institucija nėra pareiškę, kad neturi pagrindo įsikišti.

(3) Kiekvienas iš šių subjektų gauna kūno patikrinimo sertifikatą:

1. savivaldybė, kurioje įvyko mirtis arba rastas kūnas;
2. laidojimo įstaigos, kurioje vyks laidotuvių, operatorius (18 straipsnio 2 dalis ir 20 straipsnio 2 dalis).

(4) Kūną tikrinantis pareigūnas perduoda 3 dalies 2 punkte nurodytą kūno patikrinimo sertifikatą atsakingam laidojimo paslaugų teikėjui arba pasirūpina, kad jis būtų perduotas. Kūno patikrinimo sertifikatą atitinkamam laidojimo įstaigos operatoriui išsiunčia laidojimo paslaugų teikėjas.

(5) Kūno patikrinimo sertifikatą savivaldybė saugo ne trumpiau kaip dešimt metų. Savivaldybė, gavusi prašymą, suteikia artimiausiems giminaičiams (10 straipsnio 5 dalis) galimybę susipažinti su kūno patikrinimo sertifikatu, kurie gali padaryti jo kopijas arba pasirūpinti, kad tokios kopijos būtų padarytos jų sąskaita.“

5. 10 straipsnio 1 ir 2 dalys išdėstomos taip:

„(1) Jeigu netenkinamos sąlygos, kad prokuratūra galėtų nurodyti atlikti skrodimą, institucija nurodo atlikti kūno skrodimą, jeigu skrodimas yra būtinas mirties priežasčiai išsiaiškinti dėl svarbių priežasčių, susijusių su visuomenės sveikatos priežiūra, ir mirties priežastis negali būti nustatyta kitaip.

(2) Šis įstatymas neturi įtakos nuostatomis dėl skrodimo ligoninėse (1997 m. Aukštutinės Austrijos ligoninių įstatymo 49 straipsnis) ir nuostatomis, susijusioms su skrodimu baudžiamajame procese.“

6. 10 straipsnio 5 dalies trečias sakinyss išbraukiamas.

7. 13 straipsnio 1 dalyje žodžiai „(pvz., širdies punkcija, kraujagyslių atidarymas)“ išbraukiami.

8. 14 straipsnis išdėstomas taip:

**„14 straipsnis
Tanatopraktika**

Tanatopraktinis apdorojimas gali būti atliekamas tik tinkamose patalpose po kūno patikrinimo. Laidojimo paslaugų įstaigos, kurioje kūnas turi būti palaidotas arba kremuojamas, operatoriui apie tanatopraktikos atlikimą praneša laidojimo paslaugų teikėjas.“

9. 15 straipsnis išdėstomas taip:

„15 straipsnis

Privalomas tarpininkavimas

(1) Visi kūnai laidojami praėjus 48 valandoms ir nepraėjus 96 valandoms nuo mirties. Jei yra tinkamos šaldymo arba konservavimo priemonės, kūnas laidojamas nepraėjus dešimčiai dienų nuo mirties. Vėliau laidojimas gali būti atliekamas tik tuo atveju, jei kūnas yra tiekiamas į anatomicinį universitetinį institutą arba gavus mero leidimą. Leidimas suteikiamas, jei nėra sanitarinių problemų, trukdančių tokiam vėlesniam laidojimui, ir užtikrinama pagarba mirusiajam. Jei tai būtina siekiant išvengti pavojaus sveikatai ir užtikrinti pagarbą mirusiajam, leidime nustatomi atitinkami apribojimai ir sąlygos.

(2) Nepriklausomai nuo to, kas privalo padengti laidojimo išlaidas, mirusiojo artimiausi giminaičiai privalo pasirūpinti laidojimu. Jeigu artimiausių giminaičių nėra arba jie laiku nevykdo savo pareigų, laidojimą turi organizuoti savivaldybė, kurioje įvyko mirtis, arba, jei to negalima nustatyti, savivaldybė, kurioje buvo aptiktas kūnas. Savivaldybė gali pranešti Austrijos anatomiciniam universitetiniam institutui, kad ji gali pasiimti kūną savo lėšomis, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal 3 dalies nuostatas.

(3) Kūno suteikimas anatomiciniam universitetiniam institutui yra draudžiamas, jei:

1. savivaldybė gavo rašytinį mirusiojo arba jo teisinio atstovo pareiškimą, kuriame toks teikimas aiškiai atmetamas;
2. toks teikimas užkirstų kelią bet kokiam skrodimui, kuris gali būti užsakytas; arba
3. tokiam teikimui trukdo sanitarinėms problemoms.

(4) Taikant 2 dalį, 10 straipsnio 5 dalyje nurodyti asmenys laikomi artimiausiais giminaičiais. Pareiga pasirūpinti laidojimu tenka jiems tokia tvarka, kokia jie išvardyti 10 straipsnio 5 dalyje.

(5) Jeigu pagal 2 dalį savivaldybė suorganizavo laidojimą, ji gali kreiptis į asmenį, atsakingą už laidojimą pagal 4 dalį. Jei 4 dalyje nustatyta prievolė taikoma keliems asmenims, jie yra bendrai atsakingi. Jeigu išlaidos nepadengiamos gavus atitinkamą savivaldybės prašymą, jos gali būti nustatytos oficialiu sprendimu.

(6) Laidojimo pareiga taip pat taikoma negyvagimiams ir persileidusiems vaisiams, negyvų kūnų dalims ir atskirtoms žmogaus kūno dalims. Jas laidojimo paslaugų teikėjui turi perduoti gydymą teikiantis gydytojas arba ligoninės vadovybė. Visais kitais atžvilgiais 2 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

(7) Nukrypstant nuo 6 dalies, negyvagimiai ir persileidę vaisiai, negyvų kūnų dalys ir atskirtos žmogaus kūno dalys gali būti higieniškai laikomi medicinos praktikoje arba ligoninės veikloje ir tada siunčiami kolektyviniam laidojimui pagal 17 straipsnio 3 dalį.“

10. 16 straipsnio 1 dalyje įterpiamas šis sakinyss:

„Be kūną tikrinančio pareigūno sutikimo kūno guldymas mirties vietoje leidžiamas ne ilgiau kaip 24 valandas po mirties.“

11. 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

„17 straipsnis

Laidojimo rūšies ir laidojimo vietos nustatymas

(1) Galimi laidojimo tipai yra inhumacija (palaidojimas žemėje arba laidojimas kape) arba kremavimas.

(2) Laidojimo rūšis ir vieta nustatoma pagal mirusiojo valią. Jei nėra aiškiai identifikuojamo mirusiojo testamentu arba jeigu jo neįmanoma įgyvendinti, asmuo, kuris, remdamasis 15 straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatyta prievole, faktiškai organizuoja laidojimą, gali nustatyti laidojimo rūšį ir vietą.

(3) Negyvagimių ar persileidusių vaisių, negyvų kūnų dalių ir atskirtų žmogaus kūno dalių atveju leidžiami kolektyviniai laidojimai (inhumacija ar kremavimas), tačiau laidoti kartu su kitu kūnu draudžiama.

(4) Nukrypstant nuo 3 dalies, leidžiama kolektyviai laidoti negyvagimį ar persileidusį vaisių su motina, kuri taip pat mirė.“

12. 18 straipsnio antraštė išdėstoma taip:

„Inhumacija“

13. 20 straipsnio 2–4 dalys išdėstomos taip:

„2. Kūnas gali būti sudegintas tik tuo atveju, jei kremavimas buvo nustatytas kaip laidojimo rūšis ir buvo pateiktas kūno patikrinimo sertifikatas.

(3) Visos sudegintos kūno liekanos turi būti urnoje. Jis turi būti paženklintas taip, kad būtų galima nustatyti, iš kokio kūno yra pelenai.

(4) 3 dalies antro sakinio nuostata netaikoma kolektyvinėms laidotuvėms pagal 17 straipsnio 3 dalį arba atskirai sudegintų ir atskirtų žmogaus kūno dalių pelenams.“

14. Po 20 straipsnio 4 dalies įterpiama 5 dalis:

„(5) Išskyrus atvejus, kai mirusysis davė priešingą nurodymą, kremavimo įmonė sutuoktinio, civilinio partnerio, sugyventinio, vaiko ar vieno iš tėvų prašymu gali paimti nedidelę pelenų dalį iš urnos ir perduoti juos mirusiojo atminimui giminei. Net ir tuo atveju, kai yra keli prašymai gauti pelenų, iš viso galima paimti tik nedidelę dalį.“

15. 21 straipsnis išdėstomas taip:

„21 straipsnis

**Urnų laidojimas ir pelenų išbarstymas
kapinėse ir urnų vietose**

(1) Urna, kurioje yra pelenų, laikoma kapinėse arba urnų vietoje, išskyrus atvejus, kai pagal 21a straipsnį leidžiama daryti išimtį. Kremavimo įmonė urną tiesiogiai perduoda laidojimo įstaigos operatoriui arba įgaliotam laidojimo paslaugų teikėjui.

(2) Nukrypstant nuo 1 dalies, urna gali būti perduota tiesiogiai asmeniui, atsakingam už laidojimą, jei kapinių arba urnų vietos operatoriui pateikiamas perdavimo patvirtinimas.

(3) Urna turi būti laikoma oriai ir pagarbiai, kol palaidojama.

(4) Urną laidoti vandens telkinyje leidžiama tik tuo atveju, jei:

1. kapinės arba urnų giraitė yra tiesiai ant tekančio vandens kranto, o iš ten urna paskandinama į vandenį; ir
2. urnos ir vandens kelių pobūdis užtikrina greitą ir visišką urnos nuskendimą; ir
3. urna yra pagaminta iš medžiagos, kuri greitai ištirpsta vandenyje.

(5) Pelenus galima išbarstyti tik tam tikslui skirtose pievose kapinėse arba urnų giraitėse.“

16. Po 21 straipsnio įterpiamas toks 21a straipsnis:

„21a straipsnis

**Urnos laidojimas ir laikymas
už kapinių ir urnų vietų ribų**

(1) Urnos laidojimui arba laikymui už laidojimo įstaigos ribų, kaip nurodyta 21 straipsnio 1 dalyje, reikalingas savivaldybės, kurioje urna bus laidojama arba laikoma, leidimas. Leidimas išduodamas su būtinais apribojimais ir sąlygomis, jei:

1. urnos perdavimas ir urnos laidojimo arba laikymo būdas atitinka mirusiojo testamentą, kaip nurodyta raštu, arba pareiškėjas pateikia raštišką sutuoktinio, civilinio partnerio, sugyventinio, vaikų, brolių ir seserų ir tėvų sutikimą, su sąlyga, kad tokio sutikimo gavimas yra pagrįstas; ir
2. numatytame urnos laidojime ar laikyme su mirusiuoju elgiamasi oriai ir pagarbiai, visų pirma urna nėra laidojama ar laikoma visuotinai prieinamoje vietoje.

(2) Kremavimo įmonė urną perduoda asmeniui, kuriam buvo išduotas leidimas pagal 1 dalį arba atitinkamas leidimas pagal kitus provincijos teisės aktus, pateikus pranešimą apie leidimą. Jei už laidojimo įstaigos ribų urnos laidojimui nereikia gauti leidimo federalinėje provincijoje, urna taip pat gali būti perduota asmenims, atsakingiems už laidojimų priežiūrą.

(3) Jeigu urna perduodama į valstybę, kurioje urnos neprivalo būti kapinėse, prieš perduodant urną kremavimo įmonei turi būti pateiktas atitinkamas patvirtinimas (pvz., iš ambasados ar konsulinės atstovybės).

(4) Negalima nuskandinti urnos į vandentakį arba išbarstyti pelenų.

(5) Dalis pelenų, paimtų pagal 20 straipsnio 5 dalį, negali būti laikomi, palaidoti ar išbarstyti už laidojimo įstaigos ribų visuotinai prieinamose vietose.“

17. 22 straipsnio 1 dalyje po žodžių „skrodimas pagal 10 straipsnio 4 dalį“ įterpiami žodžiai „arba tanatopraktika“.

18. 22 straipsnio 3 dalis išbraukiama.

19. 22 straipsnio 5 dalis išdėstoma taip:

„(5) Kalbant apie kūnų perdavimą į užsienį, daroma nuoroda į Tarptautinės konvencijos dėl lavonų vežimo, BGBl Nr. 118/1958, nuostatas ir Susitarimo dėl lavonų vežimo, BGBl. Nr. 515/1978.“

20. 22 straipsnio 7 dalyje žodžiai „laidojimo paslaugų įmonė“ pakeičiami žodžiu „laidojimo paslaugų teikėjas“ ir paskutinis sakinyss išbraukiamas.

21. 24 straipsnio 1 dalyje išbraukiamas pavadinimas (1) ir žodžiai „licencijuotos laidojimo paslaugų įmonės“ pakeičiami žodžiais „laidojimo paslaugų teikėjai“.

22. 24 straipsnio 2 dalis išbraukiama.

23. 25 straipsnio 2 dalies antras sakinyss išdėstomas taip:

„Leidimas pervežti negyvą kūną ir mirties liudijimas perduodami prašymą pateikusiam laidojimo paslaugų teikėjui.“

24. 25 straipsnio 3 dalis išdėstoma taip:

„3. Kūno perdavimą atliekantis laidojimo paslaugų teikėjas, gavęs kūną paskirties vietoje, nusiunčia leidimą pervežti negyvą kūną šios vietos kompetentingai institucijai.“

25. 25 straipsnio 4 dalyje vokiečių kalbos žodžio „leidimas perkrauti negyvą kūną“ rašyba pakeičiama iš „Leichenpaß“ į „Leichenpass“.

26. 27 straipsnyje nuoroda „22 straipsnio 3–7 dalys“ pakeičiama nuoroda „22 straipsnio 4–7 dalys“ ir nuoroda „24 straipsnio 1 dalis“ pakeičiama nuoroda „24 straipsnis“.

27. 29a straipsnis išbraukiamas.

28. 31 straipsnio 1 ir 2 dalys išdėstomos taip:

„(1) Laidojimo įstaigos įsteigimą, esminį pakeitimą ir dalinį ar visišką veiklos nutraukimą turi patvirtinti institucija.

(2) Prie paraiškos dėl įsisteigimo arba esminio pakeitimo turi būti pridėti šie dokumentai, kurių vieno egzemplioriaus pakanka elektroninio pateikimo atveju:

1. grindų planas ir išdėstymo planas pagal mastelį dviem egzemplioriais;
2. įgaliotojo statybos eksperto projekto aprašymas dviem egzemplioriais;
3. nuolatinės disponavimo teisės įrodymas, jei turtas nepriklauso pareiškėjui;
4. kapinių atveju – geologinė dirvožemio ir požeminio vandens sąlygų ataskaita, skirta patikrinti, ar laikomasi 3 dalies 6 punkte nustatytų sąlygų; ir
5. kremavimo įrenginių atveju – operacijos aprašymas, kuriame bet kuriuo atveju pateikiama išsami informacija apie deginimo procesą iki pelenų saugojimo.“

29. 31 straipsnio 3 dalies sakinio įžanginė dalis išdėstoma taip:

„Leidimas įsisteigti arba iš esmės pakeisti išduodamas kartu su būtinais apribojimais ir sąlygomis, jeigu:“

30. 31 straipsnio 3 dalies 6–9 pastraipos išdėstomos taip:

- „6. kapinių atveju dirvožemio kokybė atitinka irimo sąlygas ir nesitikima, kad požeminis vanduo, visų pirma naudojamas geriamojo vandens tiekimo įrenginiams, pablogės;
7. kapinių ar kremavimo įrenginių atveju yra morgas arba jų naudojimas užtikrinamas sutartimis pagal 32 straipsnio 2 dalį;
8. kremavimo įrenginių atveju technologijomis reikia užtikrinti, kad būtų laikomasi išmetamųjų teršalų ribinių verčių, išmetamųjų teršalų mažinimo priemonių ir išmetamųjų teršalų monitoringo, atsižvelgiant į naujausias technologijas leidimo išdavimo metu;
9. užtikrinamas tinkamas atliekų šalinimas.“

31. Po 31 straipsnio 4 dalies įterpiama ši 4a dalis:

„4a) Leidimo turėtojas saugo išmetamųjų teršalų monitoringo įrašus, saugo juos penkerius metus ir institucijos prašymu pateikia juos institucijai.“

32. 31 straipsnio 6 dalyje įterpiamas šis sakinys:

„Pirmiau nurodytos nuostatos taip pat taikomos nuolatinės disponavimo teisės perdavimui.“

33. Po 31 straipsnio 7 dalies įterpiama ši 8 dalis:

„8. Institucija turi teisę bet kuriuo metu ir be įspėjimo patikrinti, ar laidojimo įstaigos ir morgai atitinka šio provincijos įstatymo nuostatas. Jei nustatoma trūkumų, autorizacijos liudijimo turėtojas turi raštu juos ištaisyti per pagrįstą laikotarpį.“

34. 32 straipsnio 1 dalis išdėstoma taip:

„(1) Norint įsteigti ir iš esmės pakeisti morgą, reikia gauti institucijos leidimą. Leidimas išduodamas su būtinais apribojimais ir sąlygomis, jei:

1. morgas atitinka orumo ir pagarbos reikalavimus;
2. nėra jokių sanitarinių problemų;
3. morgas yra pakankamai didelis, kad, esant įprastam mirtingumui, jame galėtų būti išdėstyti visi negyvi kūnai, kurie gali būti nepaguldėti kitoje vietoje; ir
4. morgas yra bent netoli kapinių arba kremavimo objekto.“

35. 33 straipsnio 1 dalyje išbraukiamas paskutinis sakiny.

36. 33 straipsnio 2 dalies 2 pastraipoje žodis „giminės“ pakeičiamas žodžiu „giminaičiai“.

37. 33 straipsnio 3 dalyje išbraukiamas paskutinis sakiny.

38. 39 straipsnio 1 dalyje nurodyta suma „220 EUR“ pakeičiamas suma „3 000 EUR“ ir paskutinis sakiny išbraukiamas.

39. 40 straipsnio 2 dalis išdėstoma taip:

„2. savivaldybės dalyvavimas atliekant skrodimą (11 straipsnio 2 dalis) ir įstaigos inspektoriaus dalyvavimas atliekant skrodimą (11 straipsnio 1 dalis);“

40. 41 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

„41 straipsnis

Nuostata dėl aiškinimo

Tiek, kiek šio provincijos įstatymo nuostatos susijusios su federalinės vyriausybės kompetencijos sritimi, visų pirma prekybos teisės, epidemijos teisės, karo aukų gerovės ar baudžiamosios teisės klausimais, jos laikomos neturinčiomis teisinės galios, kuri viršytų provincijos kompetenciją.“

II straipsnis.

Šis provincijos įstatymas įsigalioja jo paskelbimo Aukštutinės Austrijos provincijos oficialiajame leidinyje (Landesgesetzblatt für Oberösterreich) dienos pabaigoje.